

мене. — Тайно: Цариградъ ще да запалимъ на 30—40 мѣста...“

Тъй радостенъ е поетът първите дни и до 30.¹⁾ Но вече въ другъ документъ ние четемъ съвсѣмъ обратни чувства: „Въ срѣда ще срѣщна одескитѣ — телеграфира той отъ Николаевъ на Ц. Комитетъ въ Букурещъ. Работитѣ могатъ да бѫдатъ добри, ако сѫ добри и нашитѣ. Страхъ ги е да си развалятъ кариеритѣ мнозината, които се рѣшаватъ да дойдатъ. Какво прави Хитовъ? Отговорете, Николаевъ, Соборная № 6.

Какво е станало, та Ботийовъ измѣнява съвършенено тонътъ и духътъ на своята кореспонденция?

Много просто.

Първиятъ и вториятъ день, дѣйствително, българските колонисти въ Русия го посрѣщали съчувствено и му обѣщали полезното си съдѣствие. Но третиятъ денъ чувствата се обѣрнали. Влѣзналъ Ботийовъ по сѫщество да се разговаря съ одесци и други, като имъ изтѣкналъ при това, съ какви срѣдства ще се

¹⁾ За да бѫде пълна картина, рисувана отъ всеобщата радост, нека посочимъ и на слѣдните нѣколко документа: (Т.) Букурещъ, 16. юни 1875.

Димитъръ Горовъ, Гюргево.

Утрѣ съ първиятъ тренъ ела тука — да се вземе типографията, безъ тебѣ неможе — ела непрѣменно.

Ботийовъ.

(Т.) Кампина, 28. юли 1875.

Драсовъ, Калеа Крайовци № 61, Букурещъ.

Приятелитѣ ще се бавятъ ли при вაсть? Защо се върнаха, че неможаха да минатъ ли? Ботийовъ тръгна ли, азъ трѣбва ли да дойда, ще донеса нѣщата, чакамъ отговоръ.

Чобановъ.

(Т.) Бѣлградъ, 19. августъ 1875.

Редакция „Знамѣ“, Калеа Сербанъ Вода 117. Букурещъ.

Ще остави ли емиграцията България? Ще жертватъ ли тамошнитѣ богаташи нѣкоя пара? Отговорете, приготовляваме се.

Поповичъ, телеграфистъ.